

Tästä blogista käydään vilkasta keskustelua Uuden Suomen puheenvuoroissa:

<http://eskoseppanen.puheenvuoro.uusisuomi.fi/97444-finanssikapialismi-ruletaa-kreikka>

Ennen täällä tehtiin sairaita, sitten sairaala. Tänään ei hullun rahan tautiin sairastuneella eurolla ole minkäänlaista sairastupaa, eikä tauti parane EU:n etähoidossa.

EU tekee samat virheet kuin teki aikanaan Ahon hallituksen Suomi. Se ei selviä ulos rahansa kriisistä sillä sisäisen devalvaation politiikalla, joka toimii kuin neutronipommi; reaali talous tuhoutuu ja jäljelle jäävät maksamattomat velat.

Ennen raha oli vastikkeellista ja vaihdettavissa kultaan tai hopeaan. Tänään raha on ennen muuta velkaa. Rahaa tuotetaan rahasta ja synnytetään tyhjästä myymällä sama raha eri ostajille useaan kertaan. Arvopaperistamalla velkoja finanssituotteiksi ja ketjuttamalla reaaliomaisuutta johdannaisiksi tuotetaan virtuaalirahaa.

Kapitalismin systeemikriisi on sitä, että pankit eivät enää osta toinen toisiltaan niitä virtuaalirahatuotteita, joilla ”markkinat” on kylläännytetty. Kun pankit eivät tule toimeen omillaan, valtiot pannaan pelastamaan pankit myrkyllisen virtuaalirahajätteen loppusäilytykseltä.

Velka on ollut pankkien ottoautomaatti ja rahantekokone, ja maailmantalous on saastutettu maksamattomalla velalla. Wall Streetin banksterit ovat maailman rahavalta, joka heinäsiikkalauman tavoin tuhoaa tielleen osuvat reaalityalouden rakenteet. Sitä ei tehdä omilla vaan muiden rahoilla.

Rahalla ei ole arvoa, mutta sillä on hinta. Markkinahinnan määräävät odotukset, huhut, pelot, arvaukset ja poliittiset signaalit, Rahatalous on euforiaa ja kakofoniaa, jossa valon nopeudella moninkertaistuvat väärätkin informaatiohiukkaset.

Maapallolla on 29 SIFIS-pankkia (Systemically Important Financial Institutions). Ne ovat niin suuria, että niitä ei voi päästää konkurssiin. Yksi veisi mukanaan monia muita ja käynnistäisi reaalityaloudelle tuhoisan konkurssitsunamin, jota seuraisi taloudellinen ja poliittinen kaaos.

Kuvasin maailmantalouden rahavirtoja edellisessä blogissani

<http://eskoseppanen.puheenvuoro.uusisuomi.fi/96960-bazookalla-bittirahoitusta>

Siinä esitetyt luvut kertovat lahjomattomasti, miten maailmantalous on virtuaalirahasoitunut niin että keinottelijoiden aateliin kuuluvan Warren Buffetin joukkotuhoojiksi kuvaamia johdannaisia on liikkeellä kymmenen kertaa enemmän kuin 3 miljardia työntekijää tuottaa tavaroita ja palveluksia maapallon reaalitaloudessa.

Johdannaisia valmistetaan valuutoista, koroista, osakkeista ja raaka-aineista, eniten (60 %) valuutoista, joita viime vuonna ostettiin ja myytiin yli 1 000 biljoonalla (12 nollaa) dollarilla. Kymmenen suurpankkia hallitsee yli 3/4 näiden joukkotuhouksetien markkinoista, joiden riskit on kätkeyty pankkien taseisiin (eikä vain pankkien, joita vähän valvotaan, mutta ei toki paljon). Pankkien tapaan toimivia varjopankkeja ei valvota lainkaan. Kun maailman pankeilla on ollut velallisille jaossa 95 biljoonaa (12 nollaa) dollaria, varjopankkijärjestelmän velanantokyky on 60 biljoonaa.

Maailman rahajärjestelmän superkeikuttajista ovat kapitalismin systeemikriisin suursyölyisiä ainakin seuraavat SIFIS-pankit (suluissa pankin markkinaosuus maailman suurimmasta riski- ja kriisikeskittymästä eli valuuttajohdannaisista): Deutsche Bank (15,64 %), Barclays Capital (10,75 %), UBS AG (10,59 %), Citi (8,88 %), JPMorgan (6,43 %), HSBC (6,26 %), RBS eli Royal Bank of Scotland (6,20 %), Credit Suisse (4,80 %), Goldman Sachs (4,13 %) ja Morgan Stanley (3,64 %).

Monet näistä pankeista ovat käyttäneet velkaa vipuna tai muuten vain velkaantuneet tavalla, jota kirjanpitokielellä kuvaa se, että ylivelkaantuneiden pankkien taseissa "on the left side there is nothing right, on the right side there is nothing left" (siis vasemmalla puolella varoissa ei ole mitään hyvää ja sen oikealla puolella omissa pääomissa ei ole mitään jäljellä). Systeemikriisin palon sytyttäneen Lehman Brothersin taseessa oli 33 kertaa enemmän velkaa kuin varoja.

Monet näistä moraalivajeen ja laittomuuden meressä purjehtivista rahavallan supertankkereista on pelastettu keinottelun seurauksilta ja konkurssilta kotivaltionsa veronmaksajien varoin. Pelastusrenkaita heittelevät keskuspankit.

Neljä vuotta sitten, ennen nykyistä systeemiä, Euroopan keskuspankin (EKP) tase oli 1 286 miljardia euroa. Nyt se on 2 688 miljardia. Vastaavana aikana liikkeellä oleva eurosetelistö on kasvanut 670 miljardista vain 884 miljardiin. Kasvattamalla tasettaan keskuspankki ei paina seteleitä vaan luo tyhjää bittirahaa.

Joulukuussa EKP antoi 523 pankille makealla kermalla kuorrutetun sokerisen lahjakakun: 489 miljardia (9 nollaa) 1 prosentin hintaista LTRO-lainaa. Rahan käytölle ei asetettu mitään ehtoja. Uusi kakku on luvassa helmikuun lopussa.

Teoriassa pankit voivat näistä rahoista myöntää uusia lainoja 50 kertaa enemmän kuin ne itse lainaavat! Halparahan hyödyntäminen ei kuitenkaan ala nollatilanteesta. Näillä rahoilla pankit maksavat EKP:lle takaisin 230 miljardia euroa alkuvuonna erääntyviä pikavippejä ja lainaavat, jos lainaavat, PIIKE-maille rahaa 190 miljardin euron lainojen uusintamiseen (PIIKE = Portugali, Italia, Irlanti, Kreikka ja Espanja). Halparahaa käytetään myös pankkien taseiden ehostamiseen niiden vetäessä pakon edessä arvonsa menettäneitä virtuaalirahatuotteita pois markkinoilta. Kun pankkien väliset markkinat ovat umpijäissä, pankkijärjestelmä voidaan pelastaa vain EKP:n bittirahalla. EKP tekee LTRO-operaatioilla sitä, mitä se kieltää tekevänsä. Se antaa voittodopingia pankeille, noille sisäisellä devalvaatiolla vahingoitettuja valtioita käyttäville korkohaille, mutta ajaa vaikeuksiin omistajansa: valtiot.

EKP:n rahalla pankit antavat valohoitoa taseensa omaisuusarvoille, jotka inflatoituivat viime vuosikymmenen virtuaalirahabuumin aikaan. Silloin kansantaloudet kasvoivat, mutta se kasvu on nyt pois tämän vuosikymmenen alun kasvusta.

Ei hyvältä näytä. Markkinoiden pimeydessä elämme systeemin romahduksen uhan alla. Mitä kirkkaampi on valo, sitä syvemmät ovat varjot.